

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 25.10.2017 – Valittajina Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) ja SNF SAS sekä muina osapuolina Euroopan kemikaalivirasto (ECHA), Alankomaiden kuningaskunta ja Euroopan komissio

(Asia C-650/15 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Asetus (EY) N:o 1907/2006 (REACH) — 57 artikla — Erityistä huolta aiheuttavat aineet — Tunnistaminen — 2 artiklan 8 kohdan b alakohta — Vapautus — 3 artiklan 15 alakohta — Välituotteen käsite — Akryyliamidi)

(2017/C 437/06)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittajat: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) ja SNF SAS (edustajat: E. Mullier ja R. Cana, avocats, sekä D. Abrahams, barrister)

Muut osapuolet: Euroopan kemikaalivirasto (ECHA) (asiamiehet: M. Heikkilä ja W. Broere, avustajinaan J. Stuyck ja S. Raes, advocaten), Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehet: M. Bulterman ja B. Koopman) ja Euroopan komissio (asiamiehet: K. Talabér-Ritz, E. Manhaeve, K. Mifsud-Bonnici ja D. Kukovec)

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) ja SNF SAS vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne velvoitetaan korvaamaan lisäksi Euroopan kemikaaliviraston (ECHA) oikeudenkäyntikulut.
- 3) Alankomaiden kuningaskunta ja Euroopan komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 48, 8.2.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 25.10.2017 – Euroopan komissio v. Euroopan unionin neuvosto

(Asia C-687/15) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Euroopan unionin neuvoston päätelmät kansainvälisen televiestintäliiton maailman radioviestintäkonferenssista 2015 — SEUT 218 artiklan 9 kohta — Poikkeaminen määrätystä oikeudellisesta muodosta — Oikeudellisen perustan ilmoittamatta jättäminen)

(2017/C 437/07)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Nicolae ja F. Erlbacher)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: I. Šulce, J.-P. Hix ja O. Segnana)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Tšekin tasavalta (asiamiehet: M. Smolek, J. Vláčil ja M. Hedvábná), Saksan liittotasavalta (asiamiehet: T. Henze ja K. Stranz), Ranskan tasavalta (asiamiehet: F. Fize, G. de Bergues, B. Fodda ja D. Colas) sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehet: C. Brodie, M. Holt ja D. Robertson, avustajanaan J. Holmes, barrister)

Tuomiolauselma

- 1) Luxemburgissa 26.10.2015 pidetyssä 3419:ssä Euroopan unionin neuvoston kokouksessa kansainvälisen televiestintäliiton (ITU) maailman radioviestintäkonferenssista 2015 (WRC-15) hyväksytyt Euroopan unionin neuvoston päätelmät kumotaan.
- 2) Euroopan unionin neuvosto veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Tšekin tasavalta, Saksan liittotasavalta, Ranskan tasavalta ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 68, 22.2.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 26.10.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen – Belgia) – Argenta Spaarbank NV v. Belgian valtio

(Asia C-39/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteisövero — Direktiivi 90/435/ETY — 1 artiklan 2 kohta ja 4 artiklan 2 kohta — Eri jäsenvaltioissa asuvat emo- ja tytäryhtiöt — Yhteinen verojärjestelmä — Mahdollisuus tehdä vähennys emoyhtiön veronalaisesta voitosta — Kansalliset säännökset, joilla pyritään poistamaan tytäryhtiöiden jakamien voittojen kaksinkertainen verotus — Huomioon ei oteta lainakorkojen ja osinkojen maksamisen perusteena olevan omistussuuden rahoituksen välillä vallitsevaa yhteyttä)

(2017/C 437/08)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Argenta Spaarbank NV

Vastaaja: Belgian valtio

Tuomiolauselma

- 1) Eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä 23.7.1990 annetun neuvoston direktiivin 90/435/ETY 4 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että se on esteenä vuoden 1992 tuloverolain, sellaisena kuin tämä on yhteensovitettuna 10.4.1992 annetulla kuninkaan asetuksella ja vahvistettuna 12.6.1992 annetulla lailla, 198 §:n 10 kohdan kaltaiselle kansalliselle säännökselle, jonka perusteella emoyhtiön lainakorot eivät ole vähennettävissä kyseisen emoyhtiön veronalaisesta voitosta siihen määrään asti, joka on yhtä suuri kuin kyseisen emoyhtiön tytäryhtiönsä pääomasta alle vuoden ajan omistaman osuuden tuottamat, verotuksessa jo vähennyskelpoiset osingot, vaikkei kyseisten korkojen maksamisella olisi yhteyttä näiden osuuksien rahoittamiseen.